

tronisk, hvis mødet afholdes elektronisk. Revisors underskrift på revisionsprotokollen og medlemmernes af bestyrelsens eller tilsynsrådets underskrifter på tilførsler til revisionsprotokollen skal da være forsynet med digital signatur eller en anden tilsvarende elektronisk signatur.

Til § 126

Den foreslåede bestemmelse er ny og vedrører sproget på møder i bestyrelse og tilsynsråd.

Udvalget til Modernisering af Selskabsretten drøftede i sin betænkning spørgsmålet om, hvorvidt der bør lovgives om muligheden for at afholde møder på andre sprog end dansk, og om det i givet fald bør kræve tilslutning fra samtlige medlemmer, eller om et flertal i bestyrelsen henholdsvis tilsynsrådet kan træffe beslutning herom – evt. betinget af, at der anvendes simultantolkning på møderne.

Medlemmerne af bestyrelsen eller tilsynsrådet har en stor interesse i, hvilket sprog der anvendes i forbindelse med møderne, idet det er afgørende for medlemmet fuldt ud at kunne forstå og kommentere det, der foregår på møderne. Dette skyldes ikke mindst medlemmernes risiko for at ifalde ansvar, hvis der foretages ansvarspådragende dispositioner.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at udgangspunktet er, at møderne i bestyrelsen og tilsynsrådet foregår på dansk.

På grund af det nordiske sprogfællesskab gælder det med hensyn til dansk, svensk og norsk, at ethvert medlem kan *tale* ethvert af disse sprog. Hvis mødet afholdes på dansk, vil der ikke blive stillet krav om, at de norsk- eller svensktalende medlemmer taler dansk.

Ifølge det foreslåede *stk. 2* kan et simpelt flertal i bestyrelsen eller tilsynsrådet beslutte, at mødet afholdes på et andet sprog end dansk.

Ingen medlemmer skal dog kunne »nedstemmes« i forhold til afholdelsen af møder på et andet sprog end dansk. Ethvert medlem skal således kunne kræve simultantolkning. Dette gælder også ved afholdelse af møder på svensk, norsk eller engelsk for så vidt disse sprog ikke er optaget i vedtægterne som koncernsprog.

Det fremgår af *stk. 2, 2. pkt.*, at det vil kræve enighed, hvis der skal træffes en beslutning om at anvende et andet sprog end dansk uden tolkning.

Det fremgår dog af det foreslåede *stk. 3*, at hvis selskabets koncernsprog er svensk, norsk eller engelsk, og *hvis* dette koncernsprog er optaget i vedtægterne, kan møderne afholdes på dette sprog, uden at det kræver en særlig beslutning herom, og uden at medlemmerne kan kræve simultantolkning. Det understreges,

at der ikke er noget krav om, at der optages bestemmelser om sprog i vedtægterne, men at *stk. 3* alene gælder, hvis en sådan bestemmelse er optaget.

I øvrigt henvises til forslaget § 13 om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at dokumenter på nordisk og engelsk kan indsendes som dokumentation for registreringer.

Til § 127

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende bestemmelser i anpartsselskabsloven § 27 og aktieselskabslovens § 63. Bestemmelsen foreslås også fremover at finde anvendelse både for aktie- og anpartsselskaber.

Det foreslåede *stk. 1* er en pendant til generalklausulen i den foreslåede § 108, og der henvises til denne bestemmelse med bemærkninger. Bestemmelsen indebærer et generelt forbud mod, at de, der repræsenterer selskabet, kan disponere på en sådan måde, at dispositionen er egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller selskabets bekostning.

Ordet »åbenbar« indikerer, at der skal foreligge en klart urimelig udøvelse af indflydelse, og af ordene »egnet til« følger en objektivering, dvs. der kræves ikke en subjektiv opfattelse af forholdet som utilbørligt. I ordene »utilbørlig fordel« ligger, at der utvivlsomt skal foreligge urimelighed. Med fordel sigtes til, at der helt eller delvist vederlagsfrit opnås en formuefordel, der fragår andre, altså en uretmæssig formueforskydning.

Kravet i det foreslåede *stk. 2* om, at aftaler mellem enekapitalejer og kapitalsselskabet skal være affattet på en måde, som senere kan dokumenteres, er en gyldighedsbetingelse. Sådanne aftaler kan være affattet skriftligt eller elektronisk eller på andre måder, som senere kan dokumenteres.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 289 af 8. maj 1991 som led i implementeringen af artikel 5 i 12. selskabsdirektiv (89/667/EØF) om enkeltmandsselskaber.

Reglen har en praktisk bevismæssig betydning, f.eks. i konkursager. Tilsidesættelse af kravet vil kunne medføre erstatningsansvar efter den foreslåede § 377.

Ved »aftaler på sædvanlige vilkår« forstås sådanne vilkår, som gælder mellem uafhængige parter.

I øvrigt må fastlæggelsen af, hvilke aftaler, der er omfattet af den foreslåede bestemmelses krav, blandt andet bero på karakteren af den virksomhed, der udøves i det enkelte kapitalsselskab.